

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) št. 333/2011

z dne 31. marca 2011

o merilih za določitev, kdaj določene vrste odpadnih kovin prenehajo biti odpadek na podlagi Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv⁽¹⁾ ter zlasti člena 6(2) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi predloga ukrepov Evropskemu parlamentu,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Ocena več tokov odpadkov je pokazala, da bi bilo za trge za recikliranje odpadnih kovin koristno, če bi se izdelala posebna merila, na podlagi katerih bi se lahko določalo, kdaj odpadne kovine, pridobljene iz odpadkov, prenehajo biti odpadek. Ta merila bi morala zagotavljati visoko raven varstva okolja. Ne bi smela vplivati na razvrščanje odpadnih kovin kot odpadkov s strani tretjih držav.

(2) Glede na poročila Skupnega raziskovalnega središča Evropske komisije obstajata trg in povpraševanje po odpadnem železu, jeklu in aluminiju, ki se uporabljajo kot surovina v proizvodnji kovin v jeklarnah, livarnah, rafinerijah aluminija in obratih za sekundarno taljenje. Odpadno železo, jeklo in aluminij bi torej morali biti dovolj čisti in izpolnjevati zadevne standardne ali specifikacije za odpadne kovine, ki jih zahteva industrija za proizvodnjo kovin.

(3) Merila za določitev, kdaj odpadno železo, jeklo in aluminij prenehajo biti odpadek, bi morala zagotavljati, da odpadno železo, jeklo in aluminij iz postopkov predelave izpolnjujejo tehnične standardne industrije za proizvodnjo kovin, so v skladu z veljavno zakonodajo in standardi, ki veljajo za izdelke, in na splošno nimajo škodljivih vplivov na okolje ali zdravje ljudi. Poročila

Skupnega raziskovalnega središča Evropske komisije so pokazala, da predlagana merila za odpadke, ki se uporabljajo kot vhodni material v postopkih predelave, za postopke in tehnike obdelave ter odpadno kovino iz postopkov predelave izpolnjujejo te cilje, saj bi se v skladu z njimi morali proizvesti odpadno železo, jeklo in aluminij, ki so brez nevarnih lastnosti in v zadostni meri prosti nekovinskih spojin.

(4) Za zagotovitev skladnosti z merili je primerno, da se objavijo informacije o odpadnih kovinah, ki niso več odpadek, in da se izvaja sistem zagotavljanja kakovosti.

(5) Merila se lahko po potrebi pregledajo, če se pri spremljanju razvoja pogojev na trgu za odpadno železo, jeklo in aluminij ugotovijo negativni vplivi na trge za recikliranje odpadnega železa, jekla in aluminija, zlasti v zvezi z razpoložljivostjo takšnih odpadnih kovin in dostopom do njih.

(6) Da se bodo lahko izvajalci dejavnosti prilagodili merilom za določitev, kdaj odpadne kovine prenehajo biti odpadek, je primerno, da se zagotovi, da preteče ustrezno obdobje, preden ta uredba začne veljati.

(7) Odbor, ustanovljen s členom 39(1) Direktive 2008/98/ES ni izdal mnenja o ukrepih, določenih v tej uredbi, zato je Komisija Svetu predložila predlog v zvezi z ukrepi in ga posredovala Evropskemu parlamentu.

(8) Evropski parlament ni nasprotoval predlaganim ukrepom –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa merila za določitev, kdaj odpadno železo, jeklo in aluminij, vključno z odpadno aluminijevo zlitino, prenehajo biti odpadek.

⁽¹⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz Direktive 2008/98/ES.

Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „odpadno železo in jeklo“ pomeni odpadno kovino, sestavljeno predvsem iz železa in jekla;
- (b) „odpadni aluminij“ pomeni odpadno kovino, sestavljeno predvsem iz aluminija in aluminijeve zlitine;
- (c) „imetnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima v posesti odpadno kovino;
- (d) „proizvajalec“ pomeni imetnika, ki odpadno kovino prvič prenese na drugega imetnika kot odpadno kovino, ki ni več odpadek;
- (e) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s stalnim prebivališčem ali sedežem v Uniji, ki pripelje odpadno kovino, ki ni več odpadek, na carinsko območje Unije;
- (f) „usposobljeno osebje“ pomeni osebje, ki je zaradi izkušenj ali usposabljanja usposobljeno za spremljanje in ocenjevanje lastnosti odpadne kovine;
- (g) „vizualni pregled“ pomeni pregled odpadne kovine, pri katerem se vsi deli pošiljke pregledajo s človekovimi čutili ali kakršno koli nespécializirano opremo;
- (h) „pošiljka“ pomeni serijo odpadne kovine, ki naj bi jo proizvajalec dobavil drugemu imetniku in je lahko v eni ali več enotah za prevoz, na primer v zabojniku.

Člen 3

Merila za odpadno železo in jeklo

Odpadno železo in jeklo nista več odpadek, kadar so ob prenosu od proizvajalca do drugega imetnika izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) odpadek, ki se uporabi kot vhodni material v postopku predelave, izpolnjuje merila iz oddelka 2 Priloge I;
- (b) odpadek, ki se uporabi kot vhodni material v postopku predelave, je bil obdelan v skladu z merili iz oddelka 3 Priloge I;
- (c) odpadno železo in jeklo, ki nastaneta v postopku predelave, izpolnjujeta merila iz oddelka 1 Priloge I;
- (d) proizvajalec izpolnjuje zahteve iz členov 5 in 6.

Člen 4

Merila za odpadni aluminij

Odpadni aluminij, vključno z odpadnimi aluminijevimi zlitinami, ni več odpadek, kadar so ob prenosu od proizvajalca do drugega imetnika izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) odpadek, ki se uporabi kot vhodni material v postopku predelave, izpolnjuje merila iz oddelka 2 Priloge II;
- (b) odpadek, ki se uporabi kot vhodni material v postopku predelave, je bil obdelan v skladu z merili iz oddelka 3 Priloge II;
- (c) odpadni aluminij, ki nastane v postopku predelave, izpolnjuje merila iz oddelka 1 Priloge II;
- (d) proizvajalec izpolnjuje zahteve iz členov 5 in 6.

Člen 5

Izjava o skladnosti

1. Proizvajalec ali uvoznik za vsako pošiljko odpadnih kovin izda izjavo o skladnosti po vzorcu iz Priloge III.
2. Proizvajalec ali uvoznik posreduje izjavo o skladnosti naslednjemu imetniku pošiljke odpadnih kovin. Proizvajalec ali uvoznik izvod izjave o skladnosti hrani vsaj eno leto po datumu izdaje in ga na zahtevo da na voljo pristojnim organom.
3. Izjava o skladnosti je lahko v elektronski obliki.

Člen 6

Zagotavljanje kakovosti

1. Proizvajalec uporablja sistem zagotavljanja kakovosti, s katerim se lahko dokaže izpolnjevanje meril iz členov 3 oziroma 4.
2. Sistem zagotavljanja kakovosti vključuje sklop dokumentiranih postopkov za vsakega od naslednjih vidikov:
 - (a) nadzor sprejemljivosti odpadkov, uporabljanih kot vhodni material v postopku predelave v skladu z oddelkom 2 priloge I in II;
 - (b) spremljanje postopkov in tehnik obdelave iz oddelka 3.3 priloge I in II;
 - (c) spremljanje kakovosti odpadne kovine, ki nastane pri postopku predelave iz oddelka 1 priloge I in II (vključno z vzorčenjem in analizo);
 - (d) učinkovitost spremljanja sevanja v skladu z oddelkom 1.5 priloge I oziroma II;
 - (e) povratne informacije strank o izpolnjevanju zahtev glede kakovosti odpadne kovine;

- (f) vodenje evidence rezultatov spremljanja iz točk (a) do (d);
- (g) pregled in izboljšanje sistema zagotavljanja kakovosti;
- (h) usposabljanje uslužbencev.

3. Sistem zagotavljanja kakovosti določa tudi posebne zahteve za spremljanje, ki so za vsako merilo določene v prilogah I in II.

4. Kadar predhodni imetnik izvede katero od obdelav iz oddelka 3.3 Priloge I ali oddelka 3.3 Priloge II, proizvajalec zagotovi, da dobavitelj uporablja sistem zagotavljanja kakovosti, ki izpolnjuje zahteve iz tega člena.

5. Organ za ugotavljanje skladnosti iz Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov⁽¹⁾, ki je pridobil akreditacijo v skladu z navedeno uredbo, ali kateri koli drugi okoljski preveritelj iz člena 2(20)(b) Uredbe (ES) št. 1221/2009 Evropskega parla-

menta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)⁽²⁾ preveri, ali sistem zagotavljanja kakovosti izpolnjuje zahteve iz tega člena. Preverjanje je treba opraviti vsake tri leta.

6. Uvoznik od svojega dobavitelja zahteva, da uporablja sistem zagotavljanja kakovosti, ki izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena ter ga je preveril neodvisni zunanji preveritelj.

7. Proizvajalec na zahtevo omogoči pristojnim organom dostop do sistema zagotavljanja kakovosti.

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 9. oktobra 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 31. marca 2011

Za Svet
Predsednik
VÖLNER P.

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

⁽²⁾ UL L 342, 22.12.2009, str. 1.

Merila za odpadno železo in jeklo

Merila	Zahteve za lastno spremljanje
1. Kakovost odpadne kovine, ki nastane pri postopku predelave	
1.1 Odpadna kovina se razvrsti glede na specifikacije strank, specifikacije industrije ali standard za neposredno uporabo v proizvodnji kovin ali kovinskih predmetov v jeklarnah ali livarnah.	Usposobljeno osebje razvrsti vsako pošiljko.
1.2 Skupna količina tujih snovi (nečistoč) znaša ≤ 2 mas. %. Tuje snovi so: 1. neželezne kovine (razen zlitinskih elementov v železovi podlagi) in nekovinski materiali, kot so zemlja, prah, izolacijski material in steklo; 2. gorljivi nekovinski materiali, kot so guma, plastika, blago, les in druge kemične ali organske snovi; 3. večji kosi (velikost opeke), ki ne prevajajo elektrike, kot so gume, cevi, napolnjene s cementom, les ali beton; 4. ostanki taljenja jekla, segrevanja, površinske obdelave (vključno s plamenskimi čiščenjem), brušenja, žaganja, varjenja in plamenskega rezanja, kot so žlindra, valjarniška škaja, prah vrečastih filtrov, prah od brušenja, mulj.	Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke. Reprezentativni vzorci tujih materialov se v ustreznih časovnih razmikih (vsaj vsakih šest mesecev) analizirajo s tehtanjem, potem ko so bili ob natančnem vizualnem pregledu z magnetom ali ročno (kot je ustrezno) ločeni od železnih in jeklenih delcev in predmetov. Ustrezna pogostost spremljanja z vzorčenjem se določi ob upoštevanju naslednjih dejavnikov: 1. pričakovani vzorec spremenljivosti (na primer na podlagi preteklih rezultatov); 2. inherentno tveganje spremenljivosti kakovosti odpadka, ki se uporablja kot vhodni material v postopku predelave in morebitnih sledečih obdelavah; 3. inherentna natančnost metode spremljanja ter 4. koliko so rezultati blizu zgornji meji vsebnosti tujih materialov v višini največ 2 % masnega deleža. Postopek določanja pogostosti spremljanja bi bilo treba dokumentirati kot del sistema zagotavljanja kakovosti in bi moral biti na voljo za presojo.
1.3 Odpadna kovina ne vsebuje prekomernih količin železovega oksida v kateri koli obliki; izjema so značilne količine, ki nastanejo pri zunanjem skladiščenju pripravljene odpadne kovine pod normalnimi atmosferskimi pogoji.	Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled za ugotavljanje prisotnosti oksidov.
1.4 Na odpadni kovini niso vidni olje, oljne emulzije, maziva ali mast, razen v zanemarljivih količinah, pri katerih ne bo prišlo do kapljanja.	Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke, pri čemer posebno pozornost nameni tistim delom, pri katerih je največja verjetnost kapljanja olja.
1.5 Radioaktivnost: v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi predpisi o postopkih spremljanja in odzivanja za radioaktivno odpadno kovino ukrepi za odzivanje niso potrebni. Ta zahteva ne posega v osnovne standarde o varovanju zdravja delavcev in prebivalstva, sprejetih v aktih, ki sodijo v poglavje III Pogodbe Euratom, zlasti Direktivo 96/29/Euratom (!).	Usposobljeno osebje spremlja radioaktivnost vsake pošiljke. Vsaki pošiljki odpadne kovine je priložen certifikat v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi predpisi o postopkih spremljanja in odzivanja za radioaktivno odpadno kovino. Certifikat se lahko priloži drugi dokumentaciji, ki spremlja pošiljko.

Merila	Zahteve za lastno spremljanje
<p>1.6 Odpadna kovina nima nobenih nevarnih lastnosti iz Priloge III k Direktivi 2008/98/ES. Pri odpadni kovini so izpolnjene mejne koncentracije iz Odločbe 2000/532/ES ⁽²⁾, mejne koncentracije iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 850/2004 ⁽³⁾ pa niso presežene.</p> <p>Lastnosti posameznih elementov v železovih in jeklenih zlitinah pri tej zahtevi niso pomembne.</p> <p>1.7 Odpadna kovina ne vsebuje posod pod pritiskom, zaprtih ali nezadostno odprtih posod, ki lahko povzročijo eksplozije v peči za pridobivanje kovin.</p>	<p>Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke. Kadar se pri vizualnem pregledu pojavi sum možnih nevarnih lastnosti, se po potrebi sprejmejo ustrezni nadaljnji ukrepi spremljanja, kot sta vzorčenje in testiranje.</p> <p>Osebje je usposobljeno na področju možnih nevarnih lastnosti odpadnega železa in jekla ter sestavin ali značilnosti, na podlagi katerih se lahko prepoznajo nevarne lastnosti.</p> <p>Postopek prepoznavanja nevarnih snovi se dokumentira v okviru sistema zagotavljanja kakovosti.</p> <p>Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke.</p>
<p>2. Odpadki, uporabljeni kot vhodni material v postopku predelave</p>	
<p>2.1 Samo odpadki, ki vsebujejo železo ali jeklo, ki ga je mogoče predelati, se lahko uporabijo kot vhodni material.</p> <p>2.2 Nevarni odpadki se ne uporabijo kot vhodni material, razen če je dokazano, da so bili uporabljeni postopki in tehnike za odstranitev vseh nevarnih lastnosti iz oddelka 3 te priloge.</p> <p>2.3 Naslednji odpadki se ne uporabijo kot vhodni material:</p> <p>(a) opilki in ostružki, ki vsebujejo tekočine, kot je olje ali oljne emulzije, in</p> <p>(b) sodi in posode, razen opreme iz izrabljenih vozil, ki vsebujejo ali so vsebovali olje ali barvo.</p>	<p>Osebje, usposobljeno na področju prepoznavanja odpadkov, ki ne izpolnjujejo meril iz tega oddelka, preveri sprejemljivost vseh prejetih odpadkov (z vizualnim pregledom) in priložene dokumentacije.</p>
<p>3. Postopki in tehnike obdelave</p>	
<p>3.1 Odpadno železo ali jeklo je bilo ločeno pri viru ali med zbiranjem in se je ločeno hranilo, ali pa je bil odpadek, uporabljen kot vhodni material, obdelan, da se je odpadno železo in jeklo ločilo od nekovinskih in neželezovih sestavin.</p> <p>3.2 Vsi postopki mehanske obdelave (kot je rezanje, striženje, drobljenje ali granuliranje; razvrščanje, ločevanje, čiščenje, odstranjevanje škodljivih snovi, praznjenje), ki so potrebni za pripravo odpadne kovine za neposreden vložek v končno uporabo v jeklarnah ali livarnah, so končani.</p> <p>3.3 Za odpadke, ki vsebujejo nevarne sestavine, veljajo naslednje posebne zahteve:</p> <p>(a) vhodni materiali, ki izvirajo iz odpadne električne ali elektronske opreme ali izrabljenih vozil, so obdelani v skladu z vsemi postopki, zahtevanimi v členu 6 Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ ter členu 6 Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;</p> <p>(b) klorofluorogljikovodiki v zavrženi opremi so bili zajeti s postopkom, ki so ga odobrili pristojni organi;</p>	

Merila	Zahteve za lastno spremljanje
(c) kabli so odstranjeni ali odrezani. Pri kablích z organsko (plastično) prevleko je bila ta odstranjena v skladu najboljšimi razpoložljivimi tehnikami; (d) sodi in posode so spraznjeni in očiščeni; in (e) nevarne snovi v odpadkih, ki niso navedeni pod točko (a), so bile učinkovito odstranjene v postopku, ki ga je odobril pristojni organ.	
<p>(¹) Direktiva Sveta 96/29/Euratom z dne 13. maja 1996 o določitvi temeljnih varnostnih standardov za varstvo zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi zaradi ionizirajočega sevanja (UL L 159, 29.6.1996, str. 1).</p> <p>(²) Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).</p> <p>(³) Uredba (ES) št. 850/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih (UL L 158, 30.4.2004, str. 7).</p> <p>(⁴) UL L 37, 13.2.2003, str. 24.</p> <p>(⁵) UL L 269, 21.10.2000, str. 34.</p>	

Merila za odpadni aluminij

Merila	Zahteve za lastno spremljanje
1. Kakovost odpadne kovine	
1.1 Odpadna kovina se razvrsti glede na specifikacije strank, specifikacije industrije ali standard za neposredno uporabo v proizvodnji kovin ali kovinskih predmetov z rafiniranjem ali pretaljevanjem.	Usposobljeno osebje razvrsti vsako pošiljko.
<p>1.2 Skupna količina tujih snovi znaša $\leq 5\%$ masnega deleža oziroma kovinski izkoristek znaša $\geq 90\%$.</p> <p>Tuje snovi so:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kovine, razen aluminija in aluminijevih zlitin; 2. nekovinski materiali, kot so zemlja, prah, izolacijski material in steklo; 3. gorljivi nekovinski materiali, kot so guma, plastika, blago, les in druge kemične ali organske snovi; 4. večji kosi (velikost opeke), ki ne prevajajo elektrike, kot so gume, cevi, napolnjene s cementom, les ali beton; ali 5. ostanki taljenja aluminija in aluminijevih zlitin, segrevanja, površinske obdelave (vključno s plamenskimi čiščenjem), brušenja, žaganja, varjenja in plamenskega rezanja, kot so žlindra, posnemki, prah vrečastih filtrov, prah od brušenja, mulj. 	<p>Proizvajalec odpadnega aluminija preveri skladnost s predpisi tako, da spremlja količino tujih materialov ali določi kovinski izkoristek.</p> <p>Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke.</p> <p>Reprezentativni vzorci vseh vrst odpadnega aluminija se v ustreznih časovnih razmikih (vsaj vsakih šest mesecev) analizirajo, da se izmeri skupna količina tujih materialov ali kovinski izkoristek.</p> <p>Reprezentativni vzorci se vzamejo v skladu s postopkom vzorčenja, opisanim v standardu EN 13920 (1).</p> <p>Skupna količina tujih materialov se izmeri z maso, potem ko so bili aluminijevi kovinski delci in predmeti ročno ali z drugim načinom ločevanja (na primer z magnetom ali uporabo gostote kot podlage) ločeni od delcev in predmetov iz tujih materialov.</p> <p>Kovinski izkoristek se izmeri v skladu z naslednjim postopkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Določitev mase (m_1) po odstranitvi in določitvi vlage (v skladu s točko 7.1. standarda EN 13920-1:2002); 2. Odstranitev in določitev prostega železa (v skladu s točko 7.2. standarda EN 13920-1:2002); 3. Določitev mase kovine po taljenju in strjevanju (m_2) v skladu s postopkom za določitev kovinskega izkoristka v skladu s točko 7.3. standarda EN 13920-1:2002; 4. Izračun kovinskega izkoristka $m [\%] = (m_2/m_1) \times 100$. <p>Ustrezna pogostost analiziranja reprezentativnih vzorcev se določi ob upoštevanju naslednjih dejavnikov:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pričakovani vzorec spremenljivosti (na primer na podlagi preteklih rezultatov); 2. inherentno tveganje spremenljivosti kakovosti odpadka, ki se uporablja kot vhodni material v postopku predelave, in učinkovitosti obdelave; 3. inherentna natančnost metode spremljanja, ter 4. koliko so rezultati blizu zgornji meji skupne količine tujih materialov ali kovinskega izkoristka.
1.3 Odpadna kovina ne vsebuje PVC v obliki obloge, barve, plastike.	Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke.

Merila	Zahteve za lastno spremljanje
<p>1.4 Na odpadni kovini niso vidni olje, oljne emulzije, maziva ali mast, razen v zanemarljivih količinah, pri katerih ne bo prišlo do kapljanja.</p> <p>1.5 Radioaktivnost: v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi predpisi o postopkih spremljanja in odzivanja za radioaktivno odpadno kovino ukrepi za odzivanje niso potrebni. Ta zahteva ne posega v osnovne standarde o varovanju zdravja delavcev in prebivalstva, sprejete v aktih, ki sodijo v poglavje III Pogodbe Euratom, zlasti Direktivo Sveta 96/29/Euratom ⁽²⁾.</p> <p>1.6 Odpadna kovina nima nobenih nevarnih lastnosti iz Priloge III k Direktivi 2008/98/ES. Pri odpadni kovini so izpolnjene mejne koncentracije iz Odločbe Komisije 2000/532/EC ⁽³⁾, mejne koncentracije iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 850/2004 ⁽⁴⁾ pa niso presežene. Lastnosti posameznih elementov v aluminijevih zlitinah pri tej zahtevi niso pomembne.</p> <p>1.7 Odpadna kovina ne vsebuje posod pod pritiskom, zaprtih ali nezadostno odprtih posod, ki lahko povzročijo eksplozije v peči za pridobivanje kovin.</p>	<p>Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke, pri čemer posebno pozornost nameni tistim delom, pri katerih je največja verjetnost kapljanja olja.</p> <p>Usposobljeno osebje spremlja radioaktivnost vsake pošiljke. Vsaki pošiljki odpadne kovine je priložen certifikat v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi predpisi o postopkih spremljanja in odzivanja za radioaktivno odpadno kovino. Certifikat se lahko priloži drugi dokumentaciji, ki spremlja pošiljko.</p> <p>Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke. Kadar se pri vizualnem pregledu pojavi sum možnih nevarnih lastnosti, se po potrebi sprejmejo ustrezni nadaljnji ukrepi spremljanja, kot sta vzorčenje in testiranje. Osebje je usposobljeno na področju možnih nevarnih lastnosti odpadnega aluminija ter sestavin ali značilnosti, na podlagi katerih lahko prepoznajo nevarne lastnosti. Postopek prepoznavanja nevarnih snovi se dokumentira v okviru sistema zagotavljanja kakovosti.</p> <p>Usposobljeno osebje opravi vizualni pregled vsake pošiljke.</p>
<p>2. Odpadki, uporabljeni kot vhodni material v postopku predelave</p>	
<p>2.1 Samo odpadki, ki vsebujejo aluminij ali aluminijeve zlitine, ki jih je mogoče predelati, se lahko uporabijo kot vhodni material.</p> <p>2.2 Nevarni odpadki se ne uporabijo kot vhodni material, razen če je dokazano, da so bili uporabljeni postopki in tehnike za odstranitev vseh nevarnih lastnosti iz oddelka 3 te priloge.</p> <p>2.3 Naslednji odpadki se ne uporabijo kot vhodni material: (a) opilki in ostružki, ki vsebujejo tekočine, kot je olje ali oljne emulzije, in (b) sodi in posode, razen opreme iz izrabljenih vozil, ki vsebujejo ali so vsebovali olje ali barvo.</p>	<p>Osebje, usposobljeno na področju prepoznavanja odpadkov, ki ne izpolnjujejo meril iz tega oddelka, preveri sprejemljivost vseh prejetih odpadkov (z vizualnim pregledom) in priložene dokumentacije.</p>
<p>3. Postopki in tehnike obdelave</p>	
<p>3.1 Odpadni aluminij je bil ločen pri viru ali med zbiranjem in se je ločeno hranil, ali pa je bil odpadek, uporabljen kot vhodni material, obdelan, da se je odpadni aluminij ločil od nekovinskih in neželeznih sestavin.</p>	

Merila	Zahteve za lastno spremljanje
<p>3.2 Vsi postopki mehanske obdelave (kot je rezanje, striženje, drobljenje ali granuliranje; razvrščanje, ločevanje, čiščenje, odstranjevanje škodljivih snovi, praznjenje), ki so potrebni za pripravo odpadne kovine za neposredni vnos v končno uporabo, so končani.</p> <p>3.3 Za odpadke, ki vsebujejo nevarne sestavine, veljajo naslednje posebne zahteve:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) vhodni material, ki izvira iz odpadne električne ali elektronske opreme in izrabljenih vozil, je obdelan v skladu z vsemi postopki, zahtevanimi v členu 6 Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter členu 6 Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾; (b) klorofluoroogljikovodiki v zavrženi opremi so bili zajeti s postopkom, ki ga odobrijo pristojni organi; (c) kabli so odstranjeni ali odrezani. Pri kablilih z organsko (plastično) prevleko je bila ta odstranjena v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami; (d) sodi in posode so spraznjeni in očiščeni; (e) nevarne snovi v odpadkih, ki niso navedeni pod točko (a), so bile učinkovito odstranjene v postopku, ki ga je odobril pristojni organ. 	
<p>⁽¹⁾ EN 13920-1:2002; Aluminij in aluminijeve zlitine – odpadki – del 1: Splošne zahteve, vzorčenje in testi; CEN 2002. ⁽²⁾ UL L 159, 29.6.1996, str. 1. ⁽³⁾ UL L 226, 6.9.2000, str. 3. ⁽⁴⁾ UL L 229, 30.4.2004, str. 1. ⁽⁵⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24. ⁽⁶⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34.</p>	

Izjava o skladnosti z merili, da odpadek ni več odpadek, iz člena 5(1)

1.	Proizvajalec/uvoznik odpadnih kovin: Ime: Naslov: Kontaktna oseba: Telefon: Telefaks: E-naslov:
2.	(a) Ime ali oznaka kategorije odpadne kovine v skladu s specifikacijo industrije ali standardom: (b) Po potrebi glavne tehnične določbe specifikacij stranke, kot so sestava, velikost, vrsta in lastnosti:
3.	Pošiljka odpadnih kovin je v skladu s specifikacijo ali standardom iz točke 2:
4.	Količina pošiljke v tonah:
5.	Certifikat o opravljenem testu radioaktivnosti je bil izdan v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi predpisi o postopkih spremljanja in odzivanja za radioaktivno odpadno kovino:
6.	Proizvajalec odpadne kovine uporablja sistem zagotavljanja kakovosti v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 333/2011 ⁽¹⁾ , ki ga je potrdil akreditirani preveritelj ali – v primeru uvoza odpadne kovine, ki ni več odpadek, na carinsko območje Unije – neodvisni preveritelj:
7.	Pošiljka odpadne kovine izpolnjuje merila iz točk (a) do (c) členov 3 in 4 Uredbe (EU) št. 333/2011 ⁽¹⁾ :
8.	Izjava proizvajalca/uvoznika odpadne kovine: Potrjujem, da so zgornje informacije po moji najboljši vednosti popolne in točne: Ime: Datum: Podpis:

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 333/2011 z dne 31. marca 2011 o merilih za določitev, kdaj določene vrste odpadnih kovin prenehajo biti odpadek na podlagi Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 94, 8.4.2011, str. 2)